Ч. 174. Львів, середа дня 5. (18.) серпня 1909. Річник XIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
з Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів, або 12 рублів; з висилкою двічи в тижни $5^1/_2$ доляра, або 10 рублів; з висилкою що суботи $4^1/_2$ доляра, або 9 рублів.
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановкх псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^1/_2$ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« при ул. Оссолїньских ч. 11. (партер) (фронт від ул. Тихої). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене.—
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Вісїмдесятий рік

житя почав а шістьдесятий перший володарства кінчить наш наймилостивійший Цїсар Франц Йосиф I

Великий, незвичайно великий протяг часу, який ледви кому із смертних доводить ся прожити, а не то вже вінценосцям, що мають не тілько звичайні житєві журби і клопоти, але крім того двигають тягар державної керми! Не щадила доля нашому монарсї важких пригод і журби в єго родиннім житю, як справдешньому многострадальцеви, але й в часї вікового володарства довело ся зустрічати незвичайні перепони, трудности й нещастя. При всїм тім серед тих бурливих хвиль стоїть наш Цїсар непохитно на своїм становищі, кріпкою рукою держить скиптр і заховує у своїм підхожім віцї таку сьвіжість ума, з такою обовязковостю відданий цїлою душею державним справам, що вправляє в подив і зєднує собі глибоку почесть всїх народів монархії і володарів сьвіта.

Тимто в день уродин Є. В. Цїсаря Франц Йосифа I. все населенє могутної Австрийско-Угорскої монархії без ріжницї народности й ісповіданя шле горячі мольби до Всевишнього, щоби Несторови володарів подав всякі блага і на склонї єго віку і володарства позволив оглядати державу і поселені в нїй народи в мирі, вдоволеню і добробитї.

Як раз на склонї віку, коли найбільше бажаний є спокій, має наш наймилостивійший Монарх чималі трудности і клопоти в монархії, в обидвох єї державах і в ріжних краях. З єго волї покликано в нашій державі найширші верстви суспільні до участи в державнім законодавстві, а бажанем нашого Цїсаря є, щоби так само краєві сойми і сойм угорскої корони були оперті на тих найширших основах. Старинна Австрийско-Угорска монархія, ставши з самовладної держави, якою она була, з почину володарства цїсаря Франц Йосифа, конституцийною, перероджує ся тепер в монархію оперту на новітних основах, на участи в законодавстві найширших верств суспільних. Такий перестрій держави зустрічає ся з немалими трудностями і перепонами і вимагає великої печаливости і дбалости володаря і безнастанної єго участи в усїх державних справах.

Жадоба верховлади одного народу над другим, сильнїйшого над слабшим, викликує національні спори і заострює полїтичну боротьбу, заколот в державі і в поодиноких краях і причиняє чимало жури добротливому володареви, котрий бажав би добра всїм і мира. Боротьбу о рівноправність веде також наш руский нарід, а як небудь іменно за володарства цїсаря Франц Йосифа осягнув уже значний ступінь полїтично-национального, просьвітного і народо-господарского розвитку, не дійшов ще до повної рівноправности.

Нинї, в день уродин наймилостивійшого Цїсаря Франц Йосифа I, побіч инших народів, які втїшають ся повними правами і свободами, стає перед престолом Всевишнього і наш руский нарід і заносить горячі молитви, щоби нашому Володареви повело ся довершити перестрою і відродин монархії і всїх єї країв, щоби під Габсбурским скиптром і руский нарід осягнув повну рівноправність і повну свободу национально-полїтичного і культурного розвитку, щоби в усїх краях і в цїлій монархії запанував мир а між народами вдоволенє.

В сїй хвилї отже, коли в цїлій монархії від усего населеня взносять ся мольби до Всевишнього, коли і руский нарід зєдиняє ся до сеї молитви, лучимо ся і ми з сими горячими молитвами і з одушевленим окликом:

Наш Наймилостивійший Цїсар
Франц Йосиф Перший
Най жиє многі і благі лїта!

Полїтичний огляд.

Австро-Угорщина.

Невеликі надії покладають парляментаристи на нараду предсїдників клюбових з дня 17. с. м., скликану д-ром Ґломбіньским. Запросив др. Ґломбіньский на останку також социял-демократів, котрих заступає віцепрезидент Пернерсторфер а тим способом ся нарада стала вже дїйсною конференциєю клюбових предсїдників і тому єї вислїд буде мати тим більшу вагу. Із сторони обструкциї однак нема найменшого вигляду на якусь злагоду. Провідник єї др. Шустершіч поставив, як ми вже вчера зазначили, три услівя: обезпеченє спокійної сесиї ческого сойму, державний викуп боснїйских кметів, порозуміне що до італїйского правн. виділу. Сї услівя ще більше забагнюють справу. Ческі хлїборобники заявили, що не відступлять від обструкциї, як довго остане при кермі теперішнїй кабінет. Тимчасом Нїмцї не дуже турбують ся обезпеченєм успішної роботи в ческім соймі, на держ. викуп босн. кметів є вельми слабі вигляди, а найменші вигляди має словіньский унїверситет в Люблянї яко винагорода за італ. правн. виділ.

Тимто сторонництва охочі до законодатної роботи, щоби звернути переговори з того непевного обсягу на практичну дорогу наради над фінансовим положенєм держави і країв (се також в звязи з ческим соймом), щоби обговорити поправу державних і краєвих фінансів з підмогою держав. ради. Таким способом нарада предсїдників клюбових має заняти ся справами, котрі підготовили би осїнну сесию держ. ради. Колиб повело ся осягнути певне зближенє сторонництв, то се мало би важне значінє для держ. ради. Колиж се не поведе ся, тодї наберуть важного значіня мінїстерскі наради назначені на 18. і 19. с. м., бо тодї правительство виступить із своїми предлогами в справі сесиї ческого сойму.

Окрім предсїдника укр.-руского клюбу п. Романчука, котрого голос про парлям. і полїтичне положенє подали ми вчера за N. fr. Presse, відозвав ся також п. Будзиновский в Zeit питомим єму способом. Вважає він положенє Русинів вельми некорисним, бо на єго погляд дїють ся за намісниковання д-ра Бобжиньского рускому народови більші кривди, як за ґр. Потоцкого (свого часу руска опозиция, котра ґр. К. Баденього так різко поборювала, по єго уступленю значно злагодила свій суд про него, особливо як став намісником ґр. Пінїньский). Наводить п. Будзиновский з тих кривд lex Саля і змаганє до украєвленя управи домен, через що камеральні лїси попалиб під беззглядну

владу Поляків. Сї два приклади, каже п. Будзиновский, стають доказом, що Русини приневолені вести найкрайнїйшу опозицию, бо треба повалити кабінет бар. Бінерта, котрий став »прислужником польским«. З Слав. Союзом підуть Русини так довго, поки він буде вести опозицию, инакше підуть самі. На законод. роботї в держ. радї Русини не залежить, бо она піддержує польскі змаганя. Торгові договори вважає більшість клюбу шкідними для хлїборобів, але меншість клюбу, котра є иншої думки, не годить ся на сї договори, бо роздїл підмоги для хлїборобів, яка має їм бути признана яко винагорода за договори, буде такий, що не вдоволить Русинів. Се невдоволенє Русинів не неприхильність держ. ради до заспокоєня руских домагань, приневолює Русинів до безглядної опозициї.

Заграниця.

Здавало ся, що заостренє в кретийскій справі дещо злагоджене, тимчасом мирний настрій, який останнїми днями запанував серед турецкої ради мінїстрів, змінив ся на ново наче за подувом вітру. Турецкий посол вручив грецкому правительству нову ноту, в якій Туреччина вважає відповідь Грециї дотично Крети невдоволяючою і жадає від неї поновної формальної заяви, якою Греция має запевнити, що не має нїяких претенсий до Крети. Ся нота викликала незвичайне здивованє і грецкий президент мінїстрів відбув сейчас нараду з мінїстром заграничних справ та послами европейских держав.

О скілько можна судити з сего і з инших вістий, то грецко-турецке напруженє осягнуло вже наконечну точку. Підчас коли на тесалїйскій границї ледво вже можна дальше здержати нагромаджені там турецкі війска, палаючі незвичайною жадобою війни, опікунчі держави перестали вже довіряти переконуючій силї своїх дипльоматичних інтервенций, а більше вірять в боєву силу своїх воєнних фльот. Отже першою своєю задачию вважають опікунчі держави, не допустити турецкої фльоти на кретийскі води. В тій цїли кожда з чотирох опікунчих держав має вислати по три кораблї і старати ся перешкодити причаленю турецкої фльоти до Канеї. Крім сего вислано в тій справі ноту до Туреччини. Ся нота (а може більше воєнні кораблї) подїлала на Туреччину так, що єї фльота, яка находила ся в Карпатос, відплинула на малоазийске побереже.

Другою задачию фльоти опікунчих держав має бути насильне усуненє з кріпости в Канеї грецкої хоругви, колиб Кретийцї не схотїли усунути її добровільно. Се цїкаве, що для кількох ліктїв хоругви нарушають Кретийцї европейский мир. Колиб хвиля не була так поважна, то положенє на Кретї виглядалоб вельми комічно. Годї предвидїти, чи удасть ся фльотам держав спинити сухопутну війну і чи таке саме значінє в тій справі буде мало слово султана, який в хвилї, коли вже все приладжене до війни, упоминає своїх підданих, щоби не нарушували мира, бо він не хоче свого володїня розпочинати війною.

Видно одначе, що Туреччина зміркувала тепер, що загнала ся за далеко та бажає тепер вицофати ся. Мінїстер внутрішних справ Таляат заявив представникови ц. к. кореспонденцийного бюра в Царгородї, що всї вісти про війну, які розходять ся від кількох днїв, є хибні. Так само хибною є вість, що в разї невдоволяючої відповіди Грециї має Туреччина відкликати свого посла з Атен. Она надїє ся прихильної відповіди, а в разї, колиб Греция опирала ся, є річию опікунчих держав, полагодити се питанє.

Новинки.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Евсиґнїя; римо-кат.: Єлени. — В четвер: руско-кат.: *Преображенє Госп.*; римо-кат.: Бенїґни.

— **З побуту Преосьв. Еп. Ортиньского в Carnegie, Pa.** На довго лишить ся в нашій памяти побут Їх Преосьвященьства в нашій парохії, Carnegie, Pa., пише амер. „Свобода“. Нарід нетерпеливо очікував приїзду, а коли дня 10. липня о 7·38 вечером приїхав Владика на дворець, ждала на него маса народа з процесиєю, брацтвами своїми і чужими та музикою. Їх Преосьвященьство всївши до відкритого повозу, запряженого в чвірню, супровадженого бандериєю на конях, рушив походом до міста в товаристві місцевого айриского сьвященика, одного мадярского о. Ковача, та о. Стефановича, о. Балога, о. Ґорзого, о. Гонулї, о. Кульчицкого, о. Папа, о. Захарка, о. Ващишина, та місцевого о. Ротка. Похід був величавий, тисячі народу залягло улицї. Прийшовши до церкви, котра була прибрана в американьскі і свої прапори Їх Преосьвященьство відправив молебень і виголосив науку. На другий день, в недїлю, Преосьв. Владика посьвятив іконостас і відправив службу Божу з о. Балогом і о. Захарком та виголосив проповідь; тож само на вечірни. В понедїлок на празник св. Петра і Павла відправив службу Божу в товаристві 4 сьвящеників. По науцї та по обходї наоколо церкви сам мирував. На вечірни сказав послїдну пяту науку і попращавши ся з народом відїхав до Pitsburga. Треба було подивляти тую витревалість, тоє пожертвованє, з яким Владика голосив свої науки, горячі і кождого переконуючі. Не одному витиснули они щирі сльози і тепер пізнав кождий більше як коли свою віру і в нїй утвердив ся.

— **Про відпусти в Самборі.** Дня 28. серпня і 21. вересня то є в день Успенїя Пресьв. Богородицї і в день Рождества Преч. Д. М. припадають в церкві самбірскій, котра хоронить в своїх мурах чудотворну ікону Матери Божої, що вславилась численними чудами — величаві відпусти. Позаяк численні прочани всї в однім дни не могли заспокоїти потреб свого серця і догідно використати благодатий відпустів, длятого Сьвятїйший Престол, на вставленє ся Преосьв. Ординарията розширив ті відпусти на два дни т. є. на 27. і 28. серпня і на 20. і 21. вересня. В тій цїли на перший з тих празників зн. на празник Успенїя зволили вселаскавійше приобіцяти прибути з Богослуженєм Їх Ексцеленция Епископ Чехович — а на другий празник Рождества Прч. Діви Мариї Всесьвітлїйший о. Митрат Подолиньский. Надїючись, що се оповіщенє пожадане буде для многих сердець побожних почитателїв самбірскої чудотворної ікони Пресьв. Богородицї, гр.-кат. уряд парохіяльний в Самборі уважає за відповідне подати се до прилюдної відомости.

— **Хлїборобска вистава в Стрию.** Дня 15. серпня с. р. відбуло ся засїданє виставового комітету, на якім вибрано Вп. д-ра Евгена Олесницкого директором вистави а до виконуючого комітету вистави увійшли: др. Ілярий Бачиньский, о. Северин Борачок, о. Никола Гошовский, Володимир Дутка, др. Єронїм Калитовский, о. Никола Матковский, о. Остап Нижанковский, др. Роман Перфецкий, Денис Сембратович і Володимир Устиянович. Рівнож іменовано на сїм засїданю членів почетних вистави і усталено остаточно цїлу програму вистави. — Підчас вистави в Стрию, яка тревати ме від 19. до 27. вересня, мають відбути ся отсї зїзди: відпоручників молочарских спілок, зїзд кооперативистів, пасїчників, адвокатів, катехитів шкіл середних і видїлових, урядників стоваришень зареєстрованих і проч. — Вистава заповідаєсь прегарно. До тепер зголосилось понад 400 виставцїв а то: в рільництві 68, в садівництві 22, в пасїчництві 34, в ткацтві і килимкарстві 72, годівлї дробу 21, гончарстві 12, в деревнім промислї 76, білоскірництві і шевстві 21, в промислї (в тїснїйшім значіню) 10; стоваришень 27, ріжні 14, молочарских спілок 46. — Зголошеня на виставу надходять дальше. Між зголошенями на виставу є деякі справдї високої артистичної вартости. Вистава буде уміщена в 17 салях.

— **М. Заньковецка,** зоря українського театру, останнїми часами почуває себе дуже стомленою і — є чутка — наміряє через те облишити вже сцену. В лїтних гостинних ролях трупи М. Садовского, д-ка Заньковецка не бере участи.

— **Як за панщиняних часів.** З Івонїча пишуть нам: В селї Креців, повіту добромильского, отже не десь в глибоких горах Карпатах а майже в серединї Галичини не дальше як о 6 миль від Перемишля, є на фільварку девять хат і 55 морґів поля, котрі з покоївіка наймають селяньскі родини а чинш не гроші а депна робота на фільварку. Кождий такий панщизняка за то, що сидить на паньскім, мусить що тижня вислати двох робітників а деякі і 4 до роботи в дворі. А паньских тих людий передає один власник другому, віддає посесор посесорови, жид жидови. Правда,

З ГІР.

Вакациї вже кінчать ся. Були они сего року куди красші, як минувшого року: дощів було мало, за те сонця і тепла богато. Хто знав ужити сего гарного часу для покріпленя свого здоровля, той мав досить нагоди до того; а хто хотїв свою поетичну душу напоїти оглядане́м гірских краєвидів, той також мав цїлі тижнї гарні і погідні, бо хвилевого дощику, без якого в горах не обійде ся, не можна й числити. Тому й не диво, що сего року доводило ся нам у ґазетах читати багато описів гір, то більше то менше поетичних, подаваних усе нашими туристами. Починає ся, як видко з того, уже і в нас „туристика“, замилованє до пізнаваня свого краю, особливо красших частий єго. Шкода, що так пізно і все ще в таких малих розмірах, бо заки Русини розсмакували у своїх горах, тут уже засїли Поляки та жиди, надаючи кождому гірскому селу та місточку свою ціху.

Оглядав і я сего року гірскі околицї від Делятина аж до Ясеня (Керешмезе), але замісць поетичних описів країни Добуша волю подати свої менше поетичні замітки про ню. Чи ся гарна країна ще наша? Слава Богу, ще наша, ще найбільше тут наших Гуцулів, але попри головний шлях і зелїзницї і гостинця аж до угорскої границї уже дуже мало гуцульских осель; темнота Гуцулів з одного боку, а лихварство і захланність з другого боку уже прогнали се гарне з роду племя у верхи гір, далеко від головного шляху, туди, де „кури не допівають“ і де дзвонів церкви не чути. Поет може писати чудові поезиї на тему тих орлів-Гуцулів, що під хмарами або і висше хмар і днюють і ночують та на скалах ведуть своє самотне житє; однак непоетична душа мусить плакати над тим, що з тих далеких верхів нераз просто неможливий доступ до церкви і до школи, що найкрасші ґрунти уже в жидівских та польских руках, не рахуючи камеральних маєтків, завідуваних також не нашими людьми; — мусить плакати над тим, що дальшим лїцитациям гуцульских полонин і осель, дальмому піяньству і деморалїзациї Гуцулів нема стриму, — що на тисячі-тисячі дїтвори, обовязаної до школи, і четверта частина їх не учить ся зовсїм письма та читаня, — що по гуцульских селах свої читальнї та каси — річ єще нечувана, — що Гуцули не вміють навіть тягнути зисків з тих гостий, які вже громадами в лїтї снують ся по їх горах і, назвавши їх по свойому зневажливо „холєрниками“, відступають великодушно тисячі гроша зарібку чужим людям.

Всїм відомо, що в наших горах туристам найбільший клопіт через те, що нема де анї переспати ся анї що зїсти, хоч плати дукатами. Але коли давнїйше Гуцули красше мали ся і з гостинности приймали чужих собі людий хоч тим, чим хата богата, тепер і турист бачить, що несумлїнно було би вимагати від збіднїлих людий чогонебудь за дармо, — всякий заплатив би радо, колиб тілько міг що за гроші дістати. І так тепер в наших поетичних горах, забивши ся де у верхи без харчу, можна писати хиба дуже чулі елеґії на тему немічного тїла, що не вдоволяє ся прекрасними краєвидами, гірским сходом та заходом сонця, тільки допоминає ся їди, теплої постелї та чистої хати. Усе те дістанеш за дорогі проші при головних шляхах у чужих людий, але Гуцул не навчив ся ще заробляти таким способом, а коли й заробляє котрий з них, продаючи суницї або молоко, то робить се звичайно дуже неапетитно... А за віктуали, н. пр. за масло, править гроший так богато, що дешевше виходить спроваджувати їх почтою та зелїзницею, нїж купувати на місци.

Питав ся я сьвідомих людий, чи Гуцули мають які инші зарібки. Мають, казали менї, найбільше по містах, і колиб не сьвяткували ще своїх окремих, церквою не приписаних сьвят (а є їх з кількадесять), то могли би дещо і зложити. Щож з того, коли нарід сей з роду легкодушний, не думає про завтрішний день, і що заробить, те прогуляє. В недїлю де церкви, правда, прийде, але з церкви юрбою суне просто до коршми і там пє та слухає ґрамофону, що коршмар не жалує купити для забави своїх гостий. Посидить так Гуцул до вечера у коршмі і пяний лїзе дебрами та плаями у свої верхи, щоби там цїлий понедїлок переспати.

Чув я і таку бесїду, що не треба Гуцулам за таке дивувати ся. Сидять цїлий тиждень у своїх верхах та норах, отже в недїлю раді, що можуть зійти ся з другими людьми та побалакати. Коршма — се їх касино. Се правда. Занадто далеко живуть Гуцули один від одного, тижнями не видають ся, — а побалакати хоче ся. Але куда ведуть Гуцулів такі касина-коршми, се вже і слїпий бачить. Пропадають наші гори без ратунку — і то в той самий час, коли наші великі полїтики репетують на всї голоси стару пісню про зміну системи з гори, а у ті гірскі села і не заглянуть, щоби подбати про зміну системи з долу, яка лише від нас залежить, а не від кого иншого.

(Конець буде).

закон тут ніби захований та всї тоті люди осївші на паньских полях і загородах що три роки роблять щось ніби контракти держави. Но се не зміняє річи, они так як давно так і тепер роблять лиш панщину! Помочи тим бідним конче потреба, та як раз під теперішню пору є се і можливе. Тепер іменно перейшов фільварок Крецїв на власність Вп. Станислава Оссолїньского. Чоловік се людяний і легко мож пересьвідчити єго, щоби ґрунти дотепер через сих панщизняків уживані вилучив зі свого фільварку та продав їх на вічну власність тим людям, котрі від многих вже лїт привязані до сеї землї та уважають єї вже за свою власність. А гадаю, що і цїна не буде велика та що зі згляду на виїмкові відносини мож буде випросити тоту землю від Вп. теперішного власника по цїнї єго кошту. Біда лиш з грішми! Дещо готівки люди сї найдуть, продаючи худобу та збіжє а решту, га — решту повинен дати край! Се я проте звертаю ся до нашого видїлу краєвого та головно до комісиї осель рентових, котра може допомочи бідним сим людям, статись правдивими горожанами та справдї вільними людьми. Я відкликую ся отсим до нашої повітової орґанїзациї та звертаючи увагу всеї нашої сьвідомої суспільности на сей сумний факт, подаю спосіб зарадженя і вірую сьвято в се, що голос мій не остане голосом вопіючого в пустини. А кидаючи сей клич в вірою в добрий успіх, доброї справи, уважаю за потрібне подати до відома наших властий краєвих та всїх орґанїзаций полїтичних і сю обставину, що сї паньскі невільники з Крецова не самі Русини а кількох з них признаєсь також не лиш до віри римо-кат. но і до польскої народности. — *Василь Сїдельник.*

— **На памятник Т. Шевченкови.** Від 1. до 30. ст. ст. червня до каси полтавскої ґуб. земскої управи надійшло жертв на памятник Т. Шевченкови у Київі 1.297 карб. 77 коп. А се: 300 карб. від полтавского взаїмного обезп. від огню, 150 карб. від гадяцкої повітової земскої управи, по 50 карб. від кобеляцкої, лохвицкої й прилуцкої земских управ, 125 карб. від аматорского театру з Миргорода, 33 карб. 84 коп. від амат. театру в м-ку Решетилївцї і 10 карб. 35 коп. від Дар-надеждиньского кредитового товариства. Всього з попередними надіслано до полтавскої ґубернскої земскої управи 19.459 карбованцїв 52 коп.

— **Приїзд проф. Лучицкого і проф. Г. Се.** Онодї вернув ся до Київа з Франциї депутат рос. державної думи І. Лучицкий. Він їздив за кордон лїчити ся і тепер значно поправив ся. Разом з проф. Лучицким до Київа прибув проф. реймского унїверситету Г. Се, один з видатнїйших представників сучасної французкої економічної школи. Проф. Се відомий своїми працями з історії селяньского руху в середних віках і з історії селян ві XVI. в. до революциї в Анґлії. Проф. Лучицкий давно вже приятелює з професором Се.

— **Реґуляция ріки Стрий.** Намісництво подає до відома, що для проєктованої реґуляциї ріки Стрий від 12·130 клм. до 5·100 клм. відбуде ся водноправне доходженє разом з розправою вивласненя в Жидачеві, Іванівцях, Болцнові і в Межирічах дня 9. вересня с. р і розпічне ся о 9. год. рано від мосту в Жидачеві.

— **Снїги в горах.** З Закопаного доносять, що в ночи на недїлю упав снїг в Татрах, а теплота значно опала. У східних Карпатах лежить ще торічний снїг в однім місци під Говерлею в Чорногорі. Вже єму мабуть випаде підождати до нового снїгу, коли доси ще не стопив ся.

— **Електричні трамваї у Львові** їздять від нинї на лїніях від головного двірця через ул. Городецку просто до Стрийского парку. Вози від янівскої рогачки їздять прямо коло Віденьскої каварнї через ул. Зелену на Личаків. Перші вози будуть означені буквами „K D", а другі буквами „Ł J".

— **Урожай на рос. Українї.** З багатьох місцевостий Київщини надходять вістки, що скрізь є велика спека і се дуже шкодить ростинї; особливо потерпіли гречка та просо. Огородина через спеку також кепска; картофля припалена, так хоч зараз копай її, а она дрібна-дрібнїсїнька. Огірків — то мало в кого й є тепер. — З околиці с. Зелевки, канївского пов., доносять, що там уже жнива кінчать ся. Сегорічний урожай вважає ся за висше середний, особливо добре жито. — Сими днями звенигородский повітовий справник провірив, скільки крамарі шполяньского торговельного району мають хлїба в зернї, яким можнаб було скористувати ся на случай голоду. Виявилось, що крамарі мають жита 1200 пудів, яке можуть продати по 1 карб. 15 коп. за пуд. — З миргородского пов. доносять, що вже більше тижня, як почали ся там жнива. Жнуть хлїб здебільшого за снїп, бо багацько вже стало безземельних. Багато є таких хлїборобів, що не мають спадщини й стільки, деб можна було курку припасти, щоб не досягала в чуже. І они, маючи купу дїтвори, живуть в сусїдах. Тільки гірка недоля примушує їх бути хлїборобами й заробляти за снїп. Дукарі-хлїбороби віддали свій хлїб жати за 7—8. снїп, а біднїйші за 6—7. За сю „ласку" женцї повинні, крім того, що полоти огородину, ще й обмолотити власникам їх хлїб. Врожай озимини плоховатий: на горбах хлїб повимерзав й замісць хлїба вродив кукіль. Ярі хлїби вродили трохи красші. Одні з хлїборобів спішать завчасу, поки гарна година, хоч те, що вродило, зібрати, а другі, набравшись горя, носячи хлїб з базарю, поспішають нажати хоч трохи, зразуж змолотити і до млина відвезти, бо торічна зима остаине зерно вимела з засїка. — В Полтаві подешевіли всї молочні продукти і овочі, а подорожіло мясо. Стало ся в наслїдок добрих виглядів на урожай.

— **Нову пожарну філїю** львівского „Сокола" заложено в Новім Селї коло Цїшанова. Є се з черги 436. пожарний „Сокіл".

— **Заходи коло відкритя українського клюбу у Житомірі.** Перед волиньским ґубернским присутвієм в справах про товариства і спілки гурток житомірских Українцїв заходить ся, щоб дозволено відкрити в м. Житомірі український клюб. Мета клюбу, як видко з єго статуту, вельми симпатична, а коли взяти ще на увагу, що в Житомірі живе сила сьвідомих Українцїв і що потреба такої інституциї давно відчуває ся, то булоб дуже бажано, щоб згадана просьба мала добрий успіх.

— **Підпалений двір.** Вчерашні польскі часописи принесли телеґрами, що Січовики в Унятичах коло Дрогобича підпалили двір дїдича Криськова. Кілько в сїм правди, покажуть дальші вісти, але не польскої праси, яка від кількох тижнїв вічно алярмує свою суспільність про „руске гайдамацтво" в Дрогобиччинї.

— **Наближає ся холєра.** З Полтавщини пишуть: По селах Межирічі й Мартинцевім, лебединьского пов., що межує з роменьским пов., прокинулась холєра. Щоб не попустити її й у себе, роменьске земство уживає відповідних заходів. „П. Гол." повідомляє, що оно вислало на підмогу лїкареви 3 уч. на межі лебединьского пов. студента-медика з потрібними приладами, поручивши єму звернути увагу на санїтарне становище сумежних з лебединьским повітом сел; пригадало санїтарним інспекторам про їх обовязки і крім того надало їм відповідних інструкций та книжочок, повідомило лїкарів про небезпеку і попитало лїкарскої ради про заходи проти пошести в роменьскім пов.

— **Цар і социялїст.** Французкі дневники оповідають отсю забавну анекдоту: Посадником Шербурґа є п. Матó, социялїстичний посол і один з менерів социялїстичного табора. Підчас побуту царя на водах в Шербурґу, одержав він порученє від французкого правительства, щоби удав ся на яхт „Штандарт", в цїли отриманя від царя датку на річ убогих міста Шербурґа. День наперед повідомлено п. Матó, що цар жертвував єму якийсь ордер. П. Мато відповів, що о ордер не старав ся і що єго не прийме. Отже коли єму поручено, щоби поїхав на „Штандарт" по відбір цїсарского датку, чув ся трохи змішаним, однак успокоїв ся розумованєм, що прецїнь не їде з візитою лише яко урядник і для добра своїх убогих співгорожан. Тож поїхав лодкою на »Штандарт«. Там повитав єго оден з адютантів царя і ввів до царскої канцеляриї, де директор каси вручив єму 10,000 франків призначених царем для убогих міста Шербурґа. Тодї п. Матó заявив, що розчулений добротою царя бажає єму особисто подякувати.

— Сейчас довідаю ся — сказав директор — чи найяснїйший монарх може вас прийняти.

По хвилї вернув директор і заявив, що цар жде на п. Матó. Війшовши до царскої кабіни п. Мато розпочав від перепрошеня, що він тільки в маринарцї а не у фраку. На се цар:

— Алеж пане.. Опісля зачав єго випитувати про ріжні річи з заряду міста і так очарував социялїста, що п. Матó, пращаючи ся з царем, поцїлував єго в руку.

— **З перших початків воздушної плаби.** Одушевленє, яке в наших часах викликують бальони до кермованя і машина до лїтаня, котрими вже навіть через моря можна перелїтати, нагадують ті часи, коли взагалї перший бальон появив ся на сьвітї. Люди просто дуріли з радости, коли довідали ся, що дня 5. червця 1783 р. братя Монґольфієри перед зібраним в Анноней (Annonaiy) народом пустили за помочию огню і „електричного диму" якусь чудну машину в видї дому, довгу на 36 м. а широку на 26, так високо у воздух, що єї ледви ще трохи було видко. Академія наук визначила зараз комісию, котра мала розслїдити, чи то дїйсно правда і чи то можливо, щоби можна так лїтати. Розслїди єї поручено фізикови Шарльсови, а той не лиш переконав ся, що то можливо, але ще й набрав переконаня, що замість горячого воздуха лїпше би було наповняти бальон ґазом з води (воднем). В короткім часї зложено на єго бальон 10.000 фр. а вже дня 27. серпня 1783 пустив він єго у воздух. Кажуть, що бальон підлетїв аж до висоти 6000 стіп а відтак спустив ся на землю три години дорогй від Парижа. Селяни побачили, як бальон спустив ся на землю, але уважали єго за якусь страшну потвору, до котрої приступити не мали відваги. Отже поховали ся і насамперед кидали з далека камінєм в ту потвору, а коли видїли, що она не рушає ся, зачали поволи підходити до неї а відтак і дотикали ся єї. Один з селян добачив кляпу на бальонї і отворив єї але й зараз всї пустились втїкати, коли потвора зачала шипіти і вонючий віддих із себе випускати — то виходив ґаз з бальона отвореною кляпою. На конець затягнули потвору до сьвященика. Та й той єї перепудив ся, аж коли прочитав причіплену карточку, довідав ся, з ким має дїло. Дня 24. вересня в присутности короля і королевої пущено перший раз живі сотворіня бальоном у воздух. До того ужито кіш, котрий причіплено до сїтки на бальонї. Сотки тисячів людий придивляло ся тій небувалій доси подїї. До коша вложено барана, качку і когута. Бальон полетїв а за ним пігнали люди возами і верхом на конях. Якеж було здивованє всїх, коли бальон спустив ся на землю а зьвірята в коши були зовсїм здорові, лиш когутови мабуть баран рогами розбив був голову. Зьвірятам віддавано велику честь і на приказ короля годовано їх в зьвіринци, доки аж самі не погинули. Дня 17. жовтня о 5. год. вечером пустив ся перший раз бальоном у воздух Пінятр де Розіє. Сотки тисяч людий з великим одушевленєм придивляли ся тому першому летови чоловіка, котрий тривав пів години. Опісля, коли він спустив ся на землю, віддавано єму велику почесть і витано з великим одушевленєм. Але найбільшої штуки доказав якийсь пан Депре (Deprés), котрий дня 29. листопада 1783 р. полетїв в Авіньонї бальоном у воздух і десь пропав, та аж дня 24. грудня явив ся знову. Він залетїв аж до Пекіну і то, як розповідав, в дуже простий спосіб: підлетїв бальоном дуже високо в гору і там чекав доти, аж доки земля не обернула ся так, що якраз під бальон підсунув ся Пекін. Він тодї спустив ся до хіньскої столицї, казав собі виставити сьвідоцтво, що там був і тою самою дорогою вернув назад до Авіньону. І ту небилицю уважали тодї за правду.

— **Як в Росиї.** Дня 23-го липня під самісеньким Новим Йорком лучила ся подія, яка нагадує хиба подібні подїї в Росиї. Поїздом званим „Southern Tier Limited", що відходить з Джерзі Сіті о год. 12·20 по пол., їхало кількасот еміґрантів, які що йно висїли з корабля. Они займали два послїдні вози. На просторони поміж тунельом Bergen і Paterson-ом нараз явило ся в возах, де їхали еміґранти двох, бандитів і з виміреними револьверами ограбили усїх еміґрантів. Забрали їм гроші, годинники, перстенї, взагалї усе вартісне. Еміґранти були так перестрашені, що навіть не пробували ставити опору, а деякі гадали, що се нова контроля, чи хто має гроші, як на Еліс Айленд. Поїзд переходячи стацию Патерзон звільнив бігу і тут бандити вискочили. Перша стация, на якій поїзд станув, се Midlewton і тут доперва удало ся еміґрантам розповісти про подїю. Сейчас вислано погоню за бандитами, однак безуспішно.

— **Мила несподїванка.** З Черновець доносять: Тутешного підупавшого купця Самуїла Кіндлєра завізвано дня 13. с. м. до одного із заставничих заведень, де він перед кількома місяцями заставив був турецкий льос. Кіндлєр гадав, що єго взивають до заплаченя процентів, тимчасом довідав ся милої несподїванки. Там сказали єму, що єго льос виграв при послїднім тягненю і єму виплачено зараз готівку 195.000 К. Бідачиско так втїшив ся сею несподїванкою, що з радости аж зімлїв та й довго опісля, коли знов прийшов до себе, не міг ще опамятати ся.

— **Українцї на чужинї.** Редакция ґазети „Волна", прихильна для Українцїв, з 14. серпня переходить до м. Никольск-Усурийска. Віддїл українського житя буде значно поширений. Крім того за допомогою д. Ніжиньского й инших щирих земляків в Никольску з осени відкриває ся тов. »Просьвіта«.

— **Найбільші міста на сьвітї.** Найбільше місто є Льондон, бо має 4,536.541 мешканцїв і 616.461 домів. Величина міста виносить 30.500 ha (1 ha = $1^1/_2$ морґа). На 1 ha припадає 148 мешканцїв. Ню-Йорк має 3,716.139 мешканцїв і займає 82.500 ha (на 1 ha 45 мешканцїв). В Парижи є 2,721.728 мешканцїв а на однім гектарі мешкає пересїчно 350 душ. Відень має 1,647.975 мешканцїв і займає простір зверх 17.200 ha, на один ha припадає 97 мешканцїв. Берлїн має 2,033.900 а Петербург 1,450.000 мешканцїв. Американцї сподїють ся, що за яких 10 лїт буде мати Новий Йорк 10 мілїонів мешканцїв.

— **Розкопи на Сибірі.** Другий рік, як д. Миронов в наукових цїлях робить розкопи на Сибірі. Торік він їздив в експедициї по ріцї Кондї і зробив в осьми місяцях розкопи на „городках" й »чудскім цвинтари«. При розкопах знайдено багато черепків з різьбою, заострені камінцї, військову збрую і инше. Все знайдене подаровано тобольскому музеєви. В сїм роцї д. Миронов робить розкопи біля Сургута на так званій горі „Барсові", де в старину, як кажуть, жив князь остяцкий Бар з своїми людьми. На сїй горі є до 50 городищ (могили з окопами), на кождому було по кільки чумів. При їх розкопуваню попадає ся на богато цїкавих річей, зроблених з кливаків мамота, найбільш піки та стріли. Тут же трапляють ся металеві, камяні та инші річи.

Є багато цікавих місць в сій окраїні, але не звертають на них чогось належної уваги.

Оповістки.

— **Дирекция прив. женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові** подає до відома, що вписи учениць до приготовляючої, I., II., III. і IV. кляси відбудуть ся в днях 1—3. вересня, вступні іспити до кляс приготовляючої і I. 3. вересня, вступні і доповняючі до кляс II. до IV. від 6. до 10. вересня, а поправчі 2. вересня. Шкільний рік 1909/10 начне ся дня 4. вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явити ся всї вписані учениці. Зголошеня до вступних і доповняючих іспитів приймає до дня 31. серпня Ігуменат СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24, а від 1—3. вересня в год. від 9—12. і 4—6. дирекция ґімназиї при ул. Длуґоша ч. 17. З огляду на те, що до інституту СС. Василиянок приймають учениць всїх львівских женьских шкіл, а місць там взагалї не много, хто рефлектує на поміщенє ґімназиястки в тім інституті, нехай в власнім інтересї зголосить ся в тім дїлї до Ігуменату монастиря безпроволочно. — *о. Спиридон Кархут*, директор женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

— **В Бучачи** відбуде ся дня 26. с. м. народне віче в справі шкільництва.

— **Виділ Шкільної Помочи і бурси в Самборі** розіслав до всїх Всеч. Отців і других Добродїїв в повітї самбірскім і сумежних відозви з прошенєм о жертви для убогої молодїжи і на удержанє бурси. Просимо усильно о ласкаві жертви на сю цїль, бо потребуючих много, жертвуючих мало. Вже другий рік стягаємо з будовою нового дому для бурси, котрий є необходимо потрібний, а через тяжкі часи вихованки бурси залягають з доплатою, так що Виділ боротись мусить з недоборами і многим потребуючим відмовляти принятя. Жертви просимо надсилати під адресою скарбника товариства. — За Виділ Товариства „Шкільна Поміч“ в Самборі: *о. М. Ортиньский, Т. Біленький.*

— **Ц. к. державна ґімназия в Кіцмани.** Шкільний рік 1909/10 розпічне ся 13. вересня о 8. год. рано сьвяточним богослуженєм. Правильна наука зачне ся 14. вересня. Вступні іспити до I. кляси відбудуть ся 9. і 11. вересня. Дотичні ученики мають явити ся одної або другої днини між 8 а 10. год. з родичами або їх заступниками в дирекцийній канцеляриї і виказати ся метрикою, що мають 10 лїт, а як ходили до публичної народної школи, приложити ще й сьвідоцтво що найменше за 4. шкільний рік. Поступ з викладової мови повинен бути зазначений одною загальною нотою, а крім того мусить бути в сьвідоцтві виразна замітка, що ученик переходить до школи середної. Вписові такси разом з належитостию за 1 примірник дисциплїнарних приписів виносять 7 К 32 с. В разї непринятя ученика такси звернуть ся. Потім слїдують писемні, а по обідї устні іспити. — Вступні іспити до висших кляс (II.—VI.) відбудуть ся дня 9. вересня (на письмі) і 11. вересня (устно) від 8. год. рано почавши. Дотичні ученики мають зголосити ся до тих іспитів з відповідними сьвідоцтвами і метрикою найпізнїйше до 2. вересня; іспитову таксу 24 К можуть они заплатити перед самим іспитом. Іспити доповняючі (з кількох предметів) відбудуть ся також 9. і 11. вересня. Дотичні ученики не потребують зголошувати ся скорше як на 9. вересня між 7. а 8. год. рано.

— **Переписка редакциї.** *Вп. п. М. Сл. в Н.* Рукопись одержали, буде небавом напечатана, спасибі. Просимо не забувати на обіцянку.

Вп. п. К. С. в К. Статю дістали, подаємо в тих днях.

Вп. о Гр. С-ий. На ярмарку— подамо в тих днях.

Посмертні † оповістки.

— **О. Софрон Глїбовицкий**, парох в Кончаках, устецкого деканата, упокоїв ся дня 2. с. м. в 40. р. житя, а в 15. р. сьвященьства. Покійник брав участь в народній працї; будучи веселої вдачі тїшив ся щирою симпатиєю поміж знакомими. В. є. п.!

Наука, штука і лїтература.

— **Переклад з українськоі мови.** В ч. 33 „Кієвской Искры“, ілюстрованого додатку до „Кієв. Вѣстей“, з 30. м. м. 1909 р, передруковано з „В. П.“ оповіданя Лесї Українки „Одно Слово“ в перекладї на московску мову. Кільки часу тому переклад сего оповіданя був уміщений і в ґазетї „Кубаньскій Курьеръ“.

Телеґрами

з дня 17. серпня.

Царгород. „Єнї ґазета“ доносить, що Порта дістала від турецкої амбасади в Петербурзї урядове потверджене вісти, що цар в другім тижни жовтня с. р. відвідає султана в Царгородї.

Штокгольм. Страйк робітників в Швециї не зменшив ся. Зелїзнича служба не прилучила ся до страйку.

Берлїн. Loc. Anz. доносить, що розбурхане на Кретї зростає. Нинї або завтра мають прибути воєнні кораблї опікунчих держав і висадити залогу на Крету.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзї 1250 р. Історично-критична аналїза. Львів 1901. 16⁰ ст. 18. — Цїна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенберґах. (Причинок до історії великого австрийского безкоролївя). Львів 1903. 8⁰ ст. 27.— Цїна 30 с.

Жиґимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руский. Історична моноґрафія. Жовква 1905. 8⁰ ст. XIV+170. -- Цїна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8⁰ ст. 28. — Цїна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д-ра Щурата. (В інтересї історичної правди). Львів 1906. мала 8⁰ ст. 41. — Цїна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. I. Жовква 1908. мал. 8⁰ ст. 170. — Цїна 2 К.

Історичний розвиток імени українсько-руского народу. Львів, мал. 8⁰ ст. 41. Цїна 40 с.

Дістати можна в книгарнї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Ол. Барвіньский. Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові (на основі жерел). — Цїна 80 сотиків.

Ол. Барвіньский, З останних десятилїть XIX віку. — Цїна 40 сот.

W sprawie uniwersytetu lwowskiego, list Edw. Gniewosza, szefa sekcyjnego ministerstwa wyznań i ośw. do Alexandra Barwińskiego. — Цїна 10 сот.

Гомерова Одиссея, переклад Нїщиньского (Байди). Ч. I і II. — Цїна 4 К 40 с.

Метаморфози Овидия, переклад Сердешного. — Цїна 1 К.

Григорій С. Сковорода. — Цїна 30 с.
Кониський, Непримирена. — 40 с.
Кулїш, Дон Жуан Байрона. — 40 с.
Антін Головатий, Уманця. — 30 с.
Шевченко, Наймичка, повість. — 60 с.
„ Княгиня „ 30 с.
Проф. Ратміров, повість Мордовця. — 40 с.
Оржешко, Великий, новеля. — 50 с.
Йов, переспів П. Ратая. — 1 К.

Можна дістати через адмінїстрацию „Руслана“ або в книгарнї Н. Товариства ім. Шевченка.

Образи Шевченка, Хмельницкого, Котляревского, Лисенка від 6—200 К. Фіґурки з ґіпсу á 80 с і 1·20 К. Краватки, ґердани, сорочки, фартушки, шапки сокільскі і козацкі, альбоми, перфуми, спинки, брошки і шпильки з гербом, тутки і паперці ріжного рода поручають. — *Склади „Сокільского Базару“ у Львові і Стрию.*

„Przegląd Krajowy“

dwutygodnik polityczny, społeczno-ekonomiczny i literacki o kierunku demokratyczno-krajowym, poświęcony przedewszystkiem sprawom kulturalnym Ukrainy.

Передплата „Przegląd-у Krajow-ого“ виносить в Галичинї: річно 18 К, піврічно 9 К, чвертьрічно 4 К 50 с.

Адреса Редакциї і адмінїстрациї: Київ, Фундуклїївска ч. 10, м. 14.

РУСИНИ! Жадайте у всїх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-рускої фабрики Евгена Білїньского в Збаражи.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педаґоґічного, а 5% на сироти і вдови по сьвящениках.

Держім ся поклику:

Свій до свого!

Телефон 788. — Конто щадниці почтової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і знарядів господарских, від шкід огневих під корисними услівями,

числить умірковані премії за обезпеченя,

лїквідує шкоди безпроволочно по пожарі,

уділяє обезпеченим членам з річної надвижки зворотн.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Полїси „Днїстра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицка Каса Ощадности, Руска Щадниця і инші каси ощадности.

Через „Днїстер“ можна асекуровати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформациї до обезпечень уділяють аґенциї „Днїстра“.

Зголошеня письменних господарів о аґенцию приймають ся тілько з таких громад, де єще не робить инший аґент „Днїстра“.

Фонди „Днїстра“ 31/12. 1908 виносять: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540·—; инші фонди К 458.564·—; разом **К 2,324.104·—**

Канцеляриї Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	**8·55**	**1·30**	5·45	9·50
Кракова	7·25	9·50	—	**8·40**	**2·30**
Тарнова	—	—	1·10	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	**2·15**	5·40	10·30
Черновець	8·05	—	**2·05**	5·58	9·30
Черновець	—	—	—	**6·40**	**12.20**
Станиславова	5·45	—	—	—	—
Коломиї,	—	10.20	—	—	—
Стрия	7·29	11·45	4·25	—	11·00
Пустомит	7·29	11·45	4·25	10·15*	11·00
Самбора	8·00	9·57	2·00	—	9·00
Любіня	8·00	9·57	2·00	9·00	11·45*
Рави рускої	7·10	12·40	4·50	—	—
Янова	8·05	1·15	5·00	9·25	10·10†
Брухович	7·10	10·05А	1·48Б	4·50	8·20
Брухович	8·15	12·40	3·27В	5·30Г	9·35В
Зимної води	5·50	7·25	1·10	5·45	9·50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7·01	11·40	**2·00**	5·15	10·12
„ Бродів	7·01	—	**2·00**	5·15	10·12
„ Курович	—	—	11·19	—	9·39
„ Винник	8·07	—	11·19	3·26	9·39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·50	**8·25**	**2·45**	**7·00**	**11.15**
Кракова	—	8.40	6·12	7·35	**12·45**
Ряшева	—	—	3·30	—	—
Підволочиск	6·20	10·40	**2·16**	8·00	11.10
Черновець	6·10	9·35	—	—	10·38
Черновець	—	**9·10**	**2·23**	—	**2·50**
Станиславова	—	—	2·50	—	—
Коломиї	—	—	—	6·00	—
Стрия	7·30	—	1·45	6 55	11·25
Пустомит	7·30	10·35*	1·45	6·55	11·25
Самбора	6·00	9·05	—	3·40	10·45
Любіня	6·00	9·05	2·15*	3·40	10·45
Рави рускої	6·14	11·05	—	—	11·353
Янова	8 20	10·10	1·37†	3·40	6·30
Брухович	7.21	11·05	2·30В	5·50Г	8·34В
Брухович 6·14	9·00А	12·41Б	3·45	7·10	11·353
Зимної води	3·50	8·40	3·30	7·35	11·15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6·35	11·00	**2·31**	8·29	11·32
„ Бродів	6·35	11·00	**2·31**	8·29	—
„ Курович	—	7·13	—	2·52	—
„ Винник	5·44	7·13	1·30	2·52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в недїлї і сьвята від $^{16}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$. А) Лише в недїлї і сьвята від $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$. — Б) Лише в недїлї і сьвята від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$. — В) В недїлї і сьвята а від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ щодень.— Г) Щоденно від $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$. — З) Лише в недїлї.

Видає і відповідає за редакцию Семен Ґорук.

З друкарнї В. А. Шийковского.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL